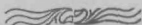

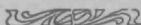
dobo presv. Device in jo vsa objokana prosila, naj bo zdaj ona moja mati in oskrbnica. In prepričana sem, da mi je bilo pomagano, zakaj v vseh zadevah, v katerih sem jo pomoči prosila, sem bila očitno uslišana.«

Predragi Marijini častilci, pomislite na to zlasti takrat, kadar molite Marijine molitve ali prepevate Marijine pesmi. Saj je dobremu otroku tako lahko pri svoji materi prositi pomoči v vsaki dušni in telesni potrebi; saj se dober otrok tako veselo zahvaljuje svoji materi za vse njene dobre; saj dober otrok tako rad in vdanostno spoštuje in časti svojo mater. Posebno pa se trudite, da boste z lepim vedenjem delali veselje svoji nebeški Materi, da bo moglo biti zadovoljno z vami njeno dobrotljivo — materino srce!

„Mati!“

Vojaški duhovnik, ki je bil večkrat na bojišču in delil tolažila sv. vere ranjencem in umirajočim, pripoveduje, da ga ni nobena stvar tako ganila, kakor klici krepkih junakov, ki so vzdihovali tiho: »Mati! Mati!« — »Videl in skusil sem vse bojne strahote,« pravi, »toda nič me ni tako prevzelo kakor ječanje umirajočih, ki so kakor onemogli otroci klicali: »Mati!« Kar se je kdaj pisalo in govorilo lepega o materi, vse to ni v stanu razodeti velike vrednosti in moči, ki jo ima mati do otrokovega srca, v taki luči, kakor ti klici umirajočih ustnic in pojemajočih src!«

Zvezde.

Kako razliva jasno
žar zvezd se naokrog,
ki z lučjo neugasno
prižgal jih sam je Bog.

Svetila gledam zlata,
in srce moje zná,
da luč še bolj bogata
v prostorih je nebá.

O, da mi je mogoče,
tja bi pohitel jaz,
kjer vigradi cvetoče
nikdár ne mine čas.

Srce pa meni pravi,
da pride tudi dan,
ko duh telo ostavi —
nad zvezde bom pozvan!

